

[Korsgaard.]

Men for mig er det dog i hvert Fald givet, at hvis den Teori, som der her gives Udtryk for, at Smør er et meget bedre Næringsmiddel end Margarine, er rigtig, saa er det egentlig noget forskrækkeligt noget, den danske Landbostand gør, idet den i saa høj Grad sender Smørret ud af Landet og selv bruger Margarine i Stedet. At det ud fra økonomiske Synspunkter kan være forsvarligt at gøre dette, vil jeg paa ingen Maade benægte, det kommer ganske an paa Prislaget for de to Produkter, henholdsvis Margarine og Smør. Men hvis, som sagt, Næringsværdien er væsentlig større i Smør end i Margarine, saa maa jeg anse det for en meget uforstandig Handling af Landbostanden som Helhed, man begaar, og her behøver man vist ingen Grænse at drage imellem, om det er Husmænd, Gaardmænd eller Godsejere, for Fremgangsmaaden er vist stort set den samme inden for alle disse Kredse.

Jeg synes, det i hvert Fald er et Problem, et meget stort Problem, der her er rejst, til Dels under et sagkyndigt Signal, idet det, saa vidt jeg forstaaer, er Sundhedsstyrelsen, der gaar ind for Teoriens Rigtighed med Hensyn til, at Smør er saa meget bedre end Margarine. Jeg kan vanskeligt tænke mig andet, end at dette maa føre med sig, at man i endnu stærkere Grad end hidtil maa søge at faa konstateret, om denne Antagelse, som Indstillingen altsaa giver Udtryk for, virkelig er rigtig eller ikke. Jeg har villet understrege dette, fordi dette er et Spørgsmaal af største Betydning for det danske Samfund, understrege det for derigennem at give Lejlighed til, at man faar Sagen nøjere undersøgt, og til at man ogsaa faar Lejlighed til fra „Margarinen“s Side at give Udtryk for, om de Anskuelser, der her gøres gældende, er rigtige eller ej. Anden Hensigt har jeg ikke med at fremdrage dette Nummer i Betænkningen. Som allerede sagt anbefaler vi Repræsentanter for Det konservative Folkeparti Partiets Medlemmer at stemme for den Bevilling, der her er Tale om, for at de paagældende kan faa Smør i Stedet for Margarine.

Hans Hansen (Rørby): Stort set er Beløbene paa Finansloven fastlagt — det gælder i hvert Fald for alt, hvad der vedrører Indtægtssiden, men ogsaa i høj Grad for, hvad der angaar Udgiftssiden — ved Love, saaledes at Beløbene ikke kan løves uden gennem Ændringer af disse Love; Finansloven kan ikke ændres betydeligt,

uden at ogsaa disse Love, der hjemler Beløbene, ændres.

Det største Beløb af de løse Bevillinger vedrører Sager, som det er Statens Opgave at tage sig af, saasom Lønninger, Vedligeholdelse og Udvidelse af Statens Bygninger og Ejendomme. Men der er ogsaa en Række løse Bevillinger til Formaal, som vi fra vor Side mener ligger helt uden for, hvad der er Statens Opgave at tage sig af. Vi har nogle Gange i de senere Aar til Finanslovsforslaget stillet en Række Ændringsforslag, op til et Par Hundrede, hvor igennem vi har peget paa Opgaver, som vi ikke mente, det tilkom Staten at tage sig af, men de er stemt ned af Folketinget.

Der er ikke mange Penge at tage i de løse Bevillinger, kun et Par Millioner Kroner har vi kunnet samle sammen de andre Aar. Det er først og fremmest ved en Ændring i Lovene, det er muligt at udrette noget væsentligt paa Finansloven. Men af Bevillinger, som vi mener kan spares, er der paa Undervisningsministeriets Budget et Par i de forelagte Ændringsforslag som har baade principiel og reel Betydning. Det er for det første Ændringsforslag Nr. 203 paa Udvalgets Liste, Forslag om et Tilskud til en Sprogforskerkongres i København i 1936, hvor der foreslaas en Bevilling paa 3 000 Kr. Vi mener ikke, det er Statens Opgave at støtte her. Jeg skal ikke her nærmere motivere det, men jeg vil anbefale, at man stemmer imod dette Ændringsforslag.

Men dernæst foreligger der uden for Udvalgets Liste et Ændringsforslag om nye Forfatter- og Kunstnerunderstøttelser. Nu er det saadan, at det kan været ret vanskeligt for en enkelt at vurdere, hvad det, en Forfatter producerer, er værd, men det er i hvert Fald umuligt for Staten, at vurdere det. Det er blevet fremført baade af den ærede Ordfører (Fr. Andersen) og af det ærede Medlem Hr. Kyed, at man er enig om ikke at overskride denne Bevilling — der er paa Finansloven opført et Beløb paa 105 000 Kr., det vil sige, det er det Beløb, man har haft sidste Aar. —, men nu er der blevet nogle Understøttelser ledige paa Grund af Dødsfald, og saa foreslaar man disse ledigblevne Beløb overført til nogle nye Forfattere og Kunstnere. Jeg ser i Bladene i Dag allerede anført, at de har faaet det, det er tidligt nok, naar Rigsdagen ikke har stemt om det, men der har staaet, at de er opført paa Finansloven, og det er anført saadan, at man har regnet med, at de faar det. Det drejer sig om et Beløb paa